

imod har Forelæggelsen givet Anledning til Udveksling af Tanker om Valutasituationen i Almindelighed og særlig vedrørende Spørgsmaalet om, hvad der skete her i Tinget i Sommersamlingen angaaende denne Sag. Jeg var ikke Medlem af Tinget ved den Lejlighed, men at man saa indgaaende og for øvrigt saa ofte vender tilbage til den Sag, maa jo være et Tegn paa, at der da er sket et eller andet, som udenfor dette Ting har gjort et mindre behageligt Indtryk, saa at man ikke ønsker at have Ansvar fra nogen Side for, hvad der skete — et ikke ubekendt Fænomen paa andre Omraader ogsaa udenfor Tinget.

Naar det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) udtrykker sit Partis Stilling ved denne Lejlighed derhen, at man stillede et imødekommende Ændringsforslag og derved leverede Bevis for, at man ønskede at bidrage til en Løsning af Spørgsmaalet, maa jeg erindre om, hvad jo dog er bekendt og kan være bekendt for en, selv om man ikke paa det Tidspunkt var Medlem af Tinget, at det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Madsen-Mygdal) paa sit Partis Vegne erklærede, at Sagen nu maatte have sin Løsning, og dette, at Sagen nu maatte have sin Løsning — altsaa ved den daværende Lejlighed — kunde jo kun betyde og fik praktisk kun dette at betyde, at det Lovforslag, som forelaa fra Regeringens Side overfor dette Ting, blev forkastet, uden at der havde været Lejlighed til under Forhandlingerne at fremsætte andre Forslag til Overvejelse med Udsigt til en Løsning. Naar det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds beklager sig over, at der ikke er serveret, saa forekommer det mig, at der har været serveret, og at det ærede Medlem har bidraget til, at Serveringen den Gang blev fjernet, uden at man fik Lejlighed til at nyde Maaltidet.

Jeg vil i øvrigt gerne til det samme ærede Medlem sige, at naar han udtrykker formentlig sit Partis Opfattelse af Valutaspørgsmaalet derhen, at man kunde ønske, at Valutamarkedet maa stilles frit, forekommer dette mig mindre foreneligt med det Standpunkt, som det samme Parti ellers har indtaget i dette Spørgsmaal, nemlig at frembringe, hvad Partiet har udtrykt med Ordene: den ærlige Krone, hvilket opfattes som en Krone, hvis Værdi er i Pari. I intet andet Land i Verden har man, mig bekendt, turdet stille sig paa det Standpunkt at lade Valutamarkedet være frit. Baade i de Lande, hvor Valutaen har Tendens til at synke under

Pari, og de Steder, hvor den har haft Tilbøjelighed til i visse Situationer at stige over Pari, har man ment at maatte træffe Foranstaltninger til at sikre et bestemt Leje for Landets Mønt i en vis given Situation, og det Land, som har truffet de videstgaaende Foranstaltninger paa dette Omraade, og som i mange Henseender nævnes som et Mønster med Hensyn til valutaforbedrende Foranstaltninger, nemlig Czekoslovakiet, har jo gjort højst betydende Indgreb paa Valutaomraadet for at sikre sig. Hvis det ærede Medlems Parti nu mener at kunne stille sig paa det Standpunkt, at Valutaen kan passe sig selv, forekommer det mig uforeneligt med det Standpunkt, som det samme Parti har villet hævde, at Kronen skulde genvinde sin Værdi som den ærlige Krone, og dette kan jeg for saa vidt beklage; thi hvis det skulde blive Konsekvensen af Partiets Standpunkt under de fortsatte Forhandlinger, tror jeg ikke, der er stor Mulighed for at opnaa det, som det ærede Medlem ønsker: at der skulde kunne serveres en Ret, som kan nydes med Velbehag af alle.

Schovelin: Det ærede Medlem, som nys talte, har altsaa aldeles ikke forstaaet noget af, hvad jeg sagde om Valutamarkedet. Min Bemærkning var en rent teknisk Bemærkning og har ingen som helst Forbindelse med, om man ønsker at stabilisere Kronen eller at hæve den op til sin gamle Guldpari. I begge Tilfælde maa man nemlig nøje vide, hvor den er i det Øjeblik, man begynder sine Operationer. Det, der er Tale om, og det, som jeg talte om, var kun det, at man maa have et paaideligt Udtryk for den internationale Vurdering af vor Krone, inden man giver sig til at hæve den, respektive stabilisere den. Derfor er alle de Modsætninger, det ærede Medlem søgte at fremføre, fremsværge o. s. v. i mit Parti, i denne Sammenhæng ganske ligegyldige.

Det var selvfølgelig meget interessant at høre det 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes) tilsige Regeringen sin Bistand overfor Nationalbanken. Ved alle tidligere Forhandlinger — saaledes som det ærede Medlem ogsaa selv maatte erkende — har det jo været saaledes, at det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Godskesen) og jeg idelig har fremhævet den betydningsfulde Andel, som først og fremmest Nationalbanken maatte yde til Valutasagens Løsning, og naturligvis er der større Glæde over een Synder, der omvender sig, end over to retfærdige, som ikke har Omven-